

Symbol Učení ducha: Chápavost

SAPERE AUDE

...

(odvaž se používat chápavost)

od Billyho

 creative
commons

FIGU 2001 – německy, 2011 česky

Některá práva vyhrazena.

Pokud není uvedeno jinak, je toto dílo licencováno dle:
www.figu.org/licenses/by-nc-nd/2.5/ch/

Nekomerční využití je proto výslovně povoleno bez dalšího autorského svolení.

Originál vydán v nakladatelství Věk Vodnáře (Wassermannzeit-Verlag),
»Svobodné zájmové společenství«, Semjase-Silver-Star-Center, CH-8495
Schmidrüti ZH

FIGU

Freie Interessengemeinschaft
Semjase-Silver-Star-Center
CH-8495 Schmidrüti
Schweiz/Switzerland
<http://www.figu.org>

FIGU-Studiengruppe Česká republika

P.O.Box 104
Na Strži 42
140 21 Praha 4
Česká republika
<http://cz.figu.org>

ses naučil čelit náhlému neštěstí, smutku nebo ztrátě a nezhroutil se. Buď vždy jasného a chápavého myšlení a nenech v sobě vzniknout žádné strachy, samotu či únavu, neboť z toho pramení stále nové obavy, jakož i smutek a nouze. Neustále tak pro sebe samého cvič a pěstuj prospěšnou záměrnou disciplínu a buď přitom k sobě stále přátelský, láskyplný a důstojný. Stále si však také uvědomuj, že jsi tvorem Univerza, Tvoření, a sice ne menší než kterýkoli tvůj spolublížní, než všechna zvířata, rostliny a všechno na zemi i ve vzduchu. K tomu patří též hvězdy a planety, stejně jako létavice, meteority, galaxie a komety. A tak jako všechny tyto věci, jako všichni tví spolublížní a všechny životní formy všech druhů máš i ty právo být zde na této překrásné Zemi, abys žil, vyvíjel se, užíval si své existence a rozvíjel a žil ji společně se silou Univerza, jak tomu musí být, a sice zcela nehledě na to, je-li ti to jasné či nikoli.

preklad: Michal Dvořák, korektury: Jan Bayer, Ondřej Štěpánovský

Pozemský člověče, přeji ti, aby ses na všech svých cestách stále nechal vést nezbytnou obezřetností a abys trvale usiloval o lásku, štěstí, mír, veselou mysl, svobodu, radost a harmonii, abys svůj život vedl v opravdové spokojenosti a mohl též vše sdílet se svými spolublížními. Jdi proto svou vlastní dobrou a přímou cestou uprostřed všeho povyku a všech životních výkyvů. Nenech se dostihnout spěchem světa, ale zůstávej ve všech záležitostech vždy poklidný a cvič se v mírnosti všude tam, kde hrozí shon. Nikdy nemluv příliš, nýbrž měj stále na paměti hodnotu mlčení, neboť v něm je obsaženo mnoho míru a rozvahy. Tak si v sobě neustále udržuj mír, ať už jsou tvé vlastní záměry, snažení, ideje, přání či fantazie jakékoliv, neboť v hlučném zmatku života potřebují tvé myšlenky a city obzvláště všechno to, co je dobré, hodné lásky, pokojné, svobodné, harmonické, šťastné a potěšující. Buď vždy pamětliv toho, že svět je v celém svém životě a s celým svým životem přese všechno bezpráví a hoře, všechny starosti a tekoucí slzy přesto krásný a báječný, a to i tehdy, když se tu a tam rozpadnou tvé sny a všechny tvé naděje se v ohromném zmatku ukážou být iluzorní. To tě však nemá rmoutit, neboť každé ráno vychází slunce znovu a přináší světu a všem formám života nový svit a nové teplo, a to i tehdy, je-li

při své pouti po obloze schováno za nebo nad mraky. A tak jako slunce každý den nově září vysoko na nebi – přímo či ve skrytu –, tak můžeš zářit i ty v sobě samém a dát zářit celému svému životu, ať už to bude patrné navenek anebo se rozjasníš jen ve svém nitru. V každém případě žij tak, abys v sobě vždy zářil a abys své vnitřní teplo mohl předávat i svým spolubližním. Žij též neustále tak, aby ses nikdy nezřekl sebe samotného a abys byl vždy dobrým a hodnotným příkladem všem svým spolubližním, s nimiž máš tedy žít v dobrých, spojujících a poctivých vztazích. Žij proto v míru sám se sebou, stejně jako se všemi lidmi a tvory na zemi i ve vzduchu, již žijí ve tvém okruhu či ve volné přírodě. A žij tedy v míru a harmonii také s Tvořením, ať už si pod ním představuješ cokoliv. A žiješ-li v míru sám se sebou, svými spolubližními a vším živoucím a existujícím vůbec, pak se též raduj ze všech svých idejí a plánů, které můžeš vytvářet. A stejně tak se raduj i ze všeho toho, čeho jsi již dosáhl a buď si neustále vědom toho, že máš silou svých myšlenek a citů sám moc určovat, jakým, čím a kým jsi. A v tomto smyslu zůstaň samostatným a silným a nenech se nikdy přemoci. Nepropadej tedy nikdy ani poníženosti vůči nějakému člověku, nehleď na to, jakým a čím je nebo za koho se vydává. Nikdy však poníženě nepropadej ani

významu nad tebou. Buď si přitom však stále vědom toho, že se ani ti ostatní ve svém pokroku nezastavují, nýbrž rovněž ustavičně spějí k vyšším stadiím, takže budou i poté, co dosáhneš jejich stupně, o nějž jsi usiloval, znovu před tebou a významnější, než jsi ty sám. Ve svém snažení buď ale varován v tom smyslu, že musíš být obezřetný, a sice ve všem svém myšlení, cítění a jednání, neboť na světě se to hemží neupřímností a lidmi, kteří se dopouštějí podvodů a všemožných jiných kriminálních a odsouzeníhodných jednání, aby tě tahali za nos a oškubali tě jako vánoční husu. To však pro tebe nikdy nemá být důvod k tomu, aby ses uzavíral hodnotě počestnosti a jednal stejně jako ti druzí, kteří tě jak se patří podvádějí. Buď si stále vědom velké hodnoty ctností a jednej tak jako velmi mnoho tvých bližních, již usilují o vysoké ideály a vedou život plný tichého hrdinství. A tak nes břímě svého života vždy počestně a důstojně, ať už je tvůj život radostný či plný strastí. Ceň si ale rovněž svého nadcházejícího věku a dodávej mu půvabu, který jsi mu též propůjčoval v mládí. Važ si také svého těla a projevuj mu též nezbytnou úctu, abys jej akceptoval a cenil si jej tak, jak ti bylo dáno, aniž bys jej ze sobectví či jakýchsi nicotných důvodů trápil v touze po zkrášlování. Dbej ale rovněž síly svého vědomí, jakož i svých myšlenek a citů, aby

člověk je jako takový stran odsouzení tabu a nedotknutelný, neboť vskutku lze v každém případě odsuzovat jen činy překračující zákony a pořádek. Avšak ať už člověk dělá cokoli, vychází to zpravidla z jeho vlastní vůle a tím také z jeho vlastních myšlenek; a právě ty pak musí uvést na pravou míru, a sice tak, že bude nějakým adekvátním, lidským a rozumným způsobem nabádán k tomu, aby své nesprávné jednání napravil a do budoucna svůj život a všechno, co s ním souvisí, zvládal způsobem, jenž je se zákonem a pořádkem v souladu. Takže je každý člověk jako takový rovněž zodpovědný sám za sebe a má i v tomto ohledu stejná práva jako jeho bližní, což platí v každém případě i pro tebe samotného. Proto se nad své bližní nikdy nepovyšuj a nikdy nebuď onoho mylného názoru, že jsi tím nejdůležitějším a nejvíce vědoucím člověkem na tomto světě, neboť ve skutečnosti existují lidé, kteří v tomto ohledu stojí vysoko nad tebou, neboť jsou v nejrůznějších aspektech práce, vědění, dovedností a působení atd. významnější než ty. Nebuď kvůli tomu ale smutný, neboť to je skutečný běh věcí a evoluce. A tak je ti jen možno poradit a dát ti na srozuměnou, aby ses ve všech záležitostech života a pokroku rovněž snažil postupovat kupředu, abys i ty jednou dosáhl stupně těch, kteří dosud z nejrůznějších důvodů stojí po stránce svého

žádnému imaginárnímu bohu, andělům, svatým či čemukoliv jinému. Nebuď ale ani nikdy ponížejný vůči sobě samotnému, nýbrž buď k sobě vždy otevřený, upřímný a silný a važ si sám sebe jakožto člověka, jímž také vpravdě jsi a který o sobě v každém ohledu rozhoduje sám, a to i tehdy, bude-li spoután okovy. Ani okovy tě nemohou nikdy oloupit o tvou pravou niterní svobodu, o tvůj niterní mír, radost, štěstí a harmonii, pokud se ve všech svých niterních hodnotách sám nespoutáš, nesvážeš a neumlčíš. Buď tedy v každém případě vždy sám sebou; buď vždy sám sebou a nepředstírej nic ani sobě ani druhým. Nepředstírej sobě ani druhým náklonnost, sounáležitost a lásku, není-li to vše upřímné povahy. Proto se těmto hodnotám ani nikdy nevysmívej, neboť ty mají větší cenu než peníze a majetek. Buď tedy vždy nakloněn skutečné pravdě a nech ji v sobě působit; šíř ji však také mezi svými blízkými a bližními vůbec, nicméně čiň tak neustále chápavě, klidně a jasnými slovy. Nikdy to však nedělej tak, že se budeš rád poslouchat a nepustíš tak ostatní ke slovu. Svou řeč též vždy omezuj na to nezbytné a příliš ji nerozváděj, neboť dlouhé a rozvláčné řeči mají jen krátký smysl, přivádějí posluchače k zívání a vyvolávají tak velkou nelibost, neporozumění a nepozornost. Pamatuj, že kdo mluví dlouho a rozvláčně, ten má vždy

špatné a rozmrzelé posluchače. Platí, že dlouhé řeči mají krátký smysl, avšak krátká řeč má velký smysl. Mysli též stále na to, abys druhým pozorně naslouchal, neboť oni, stejně jako ty sám, kladou důraz na to, aby jim bylo porozuměno. A buď si vždy vědom toho, že také děti a blázni, stejně jako pošetilci a nevědoucí mají co říci, ať už je způsob jejich mluvy jakýkoliv. Ti všichni mají, stejně jako ty sám i ostatní lidé, svou historii, svůj život a své starosti a strasti, jakož i své radosti a smutky, o kterých rád hovoří a o nichž chtějí poreferovat. A tak jim k tomu musí být dána příležitost, neboť oni mají stejná práva jako ty sám, takže jim je v tomto ohledu nesmíš upírat. Dále na své spolubližní nebuď hlasitý, není-li to z nějakých důležitých důvodů nezbytné. Nebuď ani agresivní ani nepřátelský, neboť každý člověk, a sice i ten nejhorší ničema, si přeje, aby se s ním zacházelo přátelsky a nenásilně. Straň se ale hlasitých a agresivních lidí, neboť pokud si s nimi něco začneš, vychází z nich jen zlo a nepřijemnosti. Přesto je však tvou povinností vážit si jich jakožto lidí a přiznat jim všechna jejich práva, jež jim příslušejí. Jako lidi je nemáš a nesmíš znevažovat, i když je pro tebe nemožné udržovat s nimi rovné mezilidské vztahy. Chovej se k nim však v každém ohledu stále tak, jak nejlépe dokážeš, a nikdy jimi nepohrdej. I když

se máš hlasitých a agresivních lidí stranit a zachovávat vůči nim nezbytný odstup a přístup, buď k nim přesto velmi slušný, mírný a upřímný, a pokud tě osloví nebo bude-li z tvé strany nezbytné promluvit, hovoř beze zloby a přátelsky. To rovněž znamená, že v sobě nikdy nemáš cítit nenávist vůči svým blízkým, neboť nenávist škodí v každém ohledu vždy především tobě samému – teprve v druhé řadě popřípadě tvým blízkým. Svě bližní a spolubližní srovnávej vždy sám se sebou a nebuď vůči nim nikdy pyšný či zahořklý. Buď stále přístupný a zdvořilý a vždy ochotný vyjít svým bližním vstříc s odpuštěním. Rovněž se nad nimi nikdy necít být povznesen a nikdy si nemysli, že je tvá hodnota větší nežli jejich, neboť vpravdě mají všichni lidé stejně velkou hodnotu, ať už jsou jakékoliv povahy, neboť člověk jako takový zůstane vždy člověkem bez ohledu na to, co činí dobrého nebo zlého. Z toho důvodu své bližní, své spolubližní nikdy neodsuzuj, pokud činí nebo učinili věci, jimiž se proviňují nebo provinili proti zákonu a pořádku nebo prostě proti tvým vlastním názorům, tvé morálce a tvým citům atd. Odsuzuj vždy jen to, co bližní učinili – nebo cos učinil ty sám –, neboť hodno odsouzení je vždy jen samotné provinění vůči zákonu a pořádku, tedy vlastní jednání člověka porušující zákon a pořádek, avšak nikdy člověk samotný. Každý